

§. 233. Seðlt láks Israel nattoke emale, ja ldi ommad Telgid ûnes Ederi Torni Rohta, eus wægga hea Karja. Maðli temma Hulga Lojustele. Siin teggi temma feigervannem Poeg Ruben sedda Vahhandust, et ta maggas Villa jures, kes temma Jesal enne sedda Maeeks olli olnud (§. 185.). Ja Israel fai sedda fuulda. Oh! kui wægga waewas se temma wagga Suddant, et temma Pojad jo temma Ells. Ujal ni mitmesuggust furja Þóðð hakfasid teggema; mis nemmad siis weel wóttakfid tehha (Fattis temma), kui ta úksford isse saaks árrasurnud!

§. 234. Birnals tulli temma siis felge omma Ónnistussega, mis Jummal temmale Mesopotamia. Maal olli annud (§. 211.), omma wanna Issa Isaaci jure Hebrewi Líina (§. 131.). Selle Líina jure jái Israel ellama Þaua Aego, fest et seál se Ma. Túl olli, mis Abraam ennesele

ennesele Þárris. Þalgaks ennemuiste olli olnaud Eironi Ráest (§. 136.). Ja se Þárris tulli fátte, et temma Issa Isaaci Ells Þárrad löppesid: sadða ja kahheksafúnmend Þastad olli Issaak wanna, kui ta surri, ja temma kaks Poega Esaw ja Israel matsid fedda mahha temma Þárris. Hauda, Makpela Bálja Kopassi (§. 136.).

§. 235. Esaw láks jálle taggasi Selri Mággede peále, ja wóttis keik, mis ta Kanaani. Maal olli joudnud sada, seína ennese kasa; fest nende Barrandas olli ni suur, ja nende Lojussid ni valjo, et mollemad Bennad ei woinud ühhesfous ellada, ja se Ma, eus nemmad kui Bodrad kes ellasid, ei suutnud neid kanda. Esawil olli wiis Poega, ja nende Þastest ja Suggu-wóssast jiggis várast úks suur ja wæggem Nahwas seðl Selri mággi sel Maal, ja neid nimmetadi Edomi Nahwas (§. 219.).